

at der ikke den Dag synes at have været nogen særlig Anledning til fornyet Undersøgelse eller yderligere Foranstaltninger. Natten mellem den 21. og 22. synes der at være optraadt en ny Sygdom, om hvis mulige Opstaaen Reservelægen efter de forudgaaende Undersøgelser ikke kunde have nogen Formodning, saa at han, da han den 22. August ikke modtog nogen Meddelelse om Nr. 502, ikke skønnes at have haft nogen særlig Anledning til at tilse ham eller forhøre sig om hans Tilstand. Ved Undersøgelsen af den syge den 23. August om Morgenen foretog han straks det nødvendige til hans Indlæggelse paa Sygehus paa forsvarlig Maade, og der skønnes saaledes ikke at kunne rettes nogen Bebrejdelse mod Reservelægen for ikke at have behandlet den afføde forsvarligt. Det vilde maaske have været ønskeligt, om Reservelægen, da han efter Hjemkomsten til sit Kvarter den 23. August modtog Meddelelse om, at den syge var blevet daarligere, straks igen var taget over til ham, uanset at det maaske var sandsynligt, at den syge allerede vilde være ført bort, inden Reservelægen naaede hans Kvarter; men det vilde formentlig ikke have forandret noget i selve Sagen, da den syge utvivlsomt, selv om Reservelægen var kommet til Stede, vilde være blevet sendt med Sygevoenen til Aalborg. Det maa beklages, at Reservelægen ikke modtog nogen Meddelelse om den den 22. August skete Forværrelse af Sygdommen, og ligeledes, at Obduktionen af Nr. 502 blev nægtet, hvorved det umuliggøres at komme til fuld Klarhed angaaende hans Dødsarsag; og dennes mulige Forbindelse med hans tidligere tilstedeværende Sygdom“.

Dette er altsaa, hvad der hidtil har kunnet oplyses om Sagen. Nu er der imidlertid i de afgivne Forklaringer nogen Uklarhed, og de stemmer paa visse Punkter ikke helt med den Fremstilling, som det ærede Medlem fra Thisted her har givet. Jeg vil derfor anse det for rigtigt, at der bliver optaget et samlet Forhør i Sagen, saa at den kan komme til at foreligge saa oplyst som paa nogen Maade muligt. Fra Reservelægen er der indgivet Ansøgning om fri Proces mod et af de Blade, som har omtalt Sagen, nemlig Aalborg Venstreblad. Denne Ansøgning er fra Krigsministeriet sendt til Justitsministeriet, og det er mig bekendt, at det er Justitsministeriets Agt at vente med Afgørelsen af Spørgsmaalet, indtil Resultatet af de Forhør, som agtes optaget, foreligger.

Det ærede Medlem fra Thisted talte

dernæst om det Spørgsmaal, som undertiden har været omtalt her tidligere, nemlig Orlovstildelingen til Soldaterne. Det ærede Medlem mente, at der blev givet Bestemmelser fraoven, som ikke gennemførtes af de underordnede Befalingsmænd, idet der for visse Grupper af Mandskabet blev bestemt, at de skulde have 14 Dages til 3 Ugers Orlov, men de fik kun en kortere Orlov. Det er muligt, at det undertiden kan se saaledes ud. Forholdet er nemlig, at der gives Bestemmelser om, at Afdelingerne kan give indtil en vis Orlov, men samtidig træffes der den Bestemmelse, at der ikke med Hensyn til Antallet af dem, som har Orlov paa samme Tid, kan gaas over en vis Procentdel. Dog kan der naturligvis være Forhold, som gør det umuligt at give alle, for hvis Vedkommende det kunde være ønskeligt, en længere Orlov ved en eller anden bestemt Afdeling, idet der ved visse Afdelinger kan findes særlig store Grupper af den Art Mennesker, som netop paa det Tidspunkt havde Brug for den længere Orlov. Jeg tænker herved paa Landmænd, Fiskere og tilsvarende. Der kan naturligvis komme Vanskeligheder, og derfor kan der være Tilfælde af den Art, det ærede Medlem har nævnt, uden at man kan bebrejde de paagældende Befalingsmænd noget. Et andet Forhold er, at der ogsaa kan ske Fejltagelser. Ved nogle Lejligheder har vi konstateret saadanne, og naar det er sket, er de naturligvis blevet rettet.

Dernæst dvælede det ærede Medlem ved Spørgsmaalet om Redningsvæsenet, idet han vendte tilbage til Spørgsmaalet om Olietøj til Mandskabet ved Redningsvæsenet, det samme Spørgsmaal, vi har diskuteret i tidligere Aar. Der blev i Fjor truffet en Ordning, hvorefter der gives et aarligt Tilskud, som formentlig svarer til det, som det koster at holde sig forsynet med Olietøj. Det er det Standpunkt, som man fra Redningsvæsenets Side har anset for det rigtigste, det er bygget paa Erfaringer fra Esbjerg, hvor man har gjort Forsøg med det andet, og hvor Erfaringerne har vist sig uheldige, idet man stadig hævder, at man ikke kan opbevare Tøjet, som kun bruges enkelte Gange om Aaret, paa en saadan Vis, at det kan betale sig at have det. Det ærede Medlem udtalte dernæst Ønsket om, at vi for Strandvagt skulde betale mere end de 50 Øre i Timen, som nu betales. Det er naturligvis et i økonomisk Henseende meget begrænset Spørgsmaal, men der er i de senere Tider foretaget forskellige Forbedringer, netop for Redningsmandskabets Vedkommende, og det er vel et